31993R2131

L 191/76 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 31.7.1993

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2131/93

z dnia 28 lipca 1993 r.

ustanawiające procedury i warunki sprzedaży zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

agencja interwencyjna może skupować zboże albo za pomocą obowiązkowych środków interwencyjnych przewidzianych w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 albo za pomocą specjalnych środków interwencyjnych, określonych w art. 6 tego rozporządzenia;

zboża znajdujące się w posiadaniu agencji interwencyjnej muszą być sprzedawane bez dyskryminacji między nabywcami wspólnotowymi; system przetargowy w zasadzie pozwala na osiągnięcie tego celu; jednakże w niektórych przypadkach musi być możliwe zastosowanie innych metod sprzedaży;

w celu zapewnienia jednakowego traktowania wszystkich zainteresowanych stron we Wspólnocie, ogłoszenia o przetargu muszą być publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i należy przewidzieć racjonalny okres czasu między datą publikacji a pierwszym terminem składania ofert przetargowych; jednakże taka publikacja nie jest konieczna przy ilościach mniejszych niż 2000 ton;

sprzedaż na rynku wewnętrznym musi być realizowana po cenach, które nie powodują zakłóceń rynku; cel ten może być osiągnięty, jeśli cena sprzedaży odpowiada, przy uwzględnieniu jakości zboża wystawionego na sprzedaż w formie przetargu, cenie na rynku lokalnym i nie jest niższa od określonego poziomu w stosunku do ceny interwencyjnej; w niektórych przypadkach przestrzeganie tego poziomu cen może być sprzeczne z zasadą racjonalnego zarządzania rynkiem lub z uzgodnieniami dotyczącymi skupu interwencyjnego i prowadzić do zakłóceń w funkcjonowaniu wspólnej organizacji rynku; należy zatem przewidzieć w takich przypadkach możliwość sprzedaży zapasów interwencyjnych na specjalnych warunkach cenowych;

ponadto kupno na rynku zbóż nadających się do określonego wykorzystania może być szczególnie trudne; w związku z tym, należy przewidzieć możliwość ułatwienia zaopatrzenia tego rynku z zapasów interwencyjnych; jednakże możliwość ta powinna być ograniczona do wyjątkowych przypadków;

sprzedaż zbóż celem ich wywozu powinna być realizowana po cenach ustalonych dla każdego przypadku osobno z uwzględnieniem tendencji i potrzeb na rynku; sprzedaż taka nie powinna pociągać za sobą zakłóceń na niekorzyść wywozu w ramach wolnego rynku; dlatego też Komisja powinna ustalić na podstawie przedłożonych ofert przetargowych minimalną cenę sprzedaży;

Komisja ustala cenę sprzedaży z uwzględnieniem wszystkich danych dostępnych w dniu składania ofert przetargowych; w celu zapobiegania spekulacjom i zapewnienia jednakowych warunków wszystkim zainteresowanym przetargiem, niezbędne jest, aby przedkładanej ofercie towarzyszył wniosek o wcześniejsze ustalenie refundacji wywozowej;

oferty przedkładane w stosunku do różnych partii są porównywalne jedynie dla zbóż znajdujących się w identycznych warunkach; zboża objęte przetargiem są składowane w różnych miejscach; można zapewnić większą porównywalność dzięki zwróceniu oferentowi, który wygrał przetarg, najniższych kosztów transportu między miejscem składowania zboża i miejscem jego wyjścia; jednakże ze względów budżetowych zwrot ten może być wypłacony jedynie w odniesieniu do miejsca wyjścia, do którego transport jest najmniej kosztowny; miejsce to powinno być wyznaczone przez odniesienie do jego urządzeń technicznych przeznaczonych do wywozu zboża;

prawidłowy przebieg przetargu jest możliwy jedynie wtedy, gdy zainteresowani składają poważne oferty; cel ten może być osiągnięty przez ustanowienie zabezpieczenia zwracanego w chwili wpłacenia ceny sprzedaży w wyznaczonym terminie;

w przypadku przetargów na wywóz należy zapewnić, aby zboże nie zostało wprowadzone z powrotem na rynek Wspólnoty; istnieje takie ryzyko, jeśli cena sprzedaży jest niższa niż cena minimalna, która obowiązuje w przypadku ponownej sprzedaży na rynku wewnętrznym; należy zatem przewidzieć dla tych przypadków ustanowienie drugiego zabezpieczenia, którego wysokość powinna być równa różnicy między ceną sprzedaży i ceną minimalną; wobec tego, zwrot zabezpieczenia może mieć miejsce jedynie wtedy, gdy oferent wygrywający przetarg zamierzający dokonać wywozu zboża dostarczy dowodów, określonych w art. 18 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r., ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych [2], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1708/93 [3];

[1] Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

[2] Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.

[3] Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 77.

w celu zapewnienia, aby zbyt zapasów interwencyjnych odbywał się w sposób szybki i dostosowany możliwie najlepiej do praktyk handlowych, należy ustanowić termin dla wykonania praw i obowiązków wynikających z przetargu;

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1836/82 z dnia 7 lipca 1982 r. ustanawiające procedury i warunki zbytu zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 966/93 [2], uległo licznym zmianom; w celu przejrzystości należy je zastąpić;

należy traktować w ten sam sposób wszystkie przypadki sprzedaży, które miały miejsce podczas roku gospodarczego 1993/1994;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Zboża zakupione przez agencje interwencyjne zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92, wystawia się na sprzedaż w drodze przetargu lub, w przypadku odsprzedaży na rynku Wspólnoty, w drodze licytacji publicznej.

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia, „przetarg" oznacza konkurencję między zainteresowanymi stronami w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert przetargowych, przy czym umowę zawiera się z osobą, której oferta jest najkorzystniejsza zgodnie niniejszym rozporządzeniem.

TYTUŁ I

Sprzedaż na rynku Wspólnoty

Artykuł 2

1. Decyzję o otwarciu przetargu podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92. W ramach tej decyzji określa się w szczególności:

a) ilości oferowane w przetargu;

b) termin końcowy składania ofert przetargowych w przypadku poszczególnych zaproszeń do przetargu, a w przypadku ciągłego przetargu początkowy i końcowy termin składania ofert.

Decyzję określoną w akapicie pierwszym podaje się do wiadomości wszystkich zainteresowanych stron poprzez jej ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Między datą tego ogłoszenia i pierwszym terminem składania ofert musi upłynąć okres co najmniej ośmiu dni.

2. Ustęp 1 nie stosuje się do przetargów obejmujących ilości mniejsze niż 2000 ton.

Artykuł 3

1. Agencje interwencyjne opracowują ogłoszenie o przetargu zgodne z art. 12 i publikują je, w szczególności przez wystawianie tych ogłoszeń w ich siedzibach. W przypadku przetargów ciągłych, określają terminy końcowe składania ofert dla każdego poszczególnego przetargu.

2. Ogłoszenie o przetargu wyznacza minimalne ilości, na jakie można składać oferty.

Artykuł 4

Przetarg przewidziany w art. 2 może być ograniczony do określonych sposobów wykorzystania i/lub do określonych przeznaczeń.

Artykuł 5

1. W przypadkach odsprzedaży innej niż określona w ust. 3, przyjęta oferta musi odpowiadać cenie stwierdzonej dla podobnej jakości i dla reprezentatywnej ilości na rynku w miejscu składowania lub, jeśli jest to niemożliwe, na najbliższym rynku, z uwzględnieniem kosztów transportu. Oferta ta nie może w żadnym przypadku być niższa od ceny interwencyjnej obowiązującej w końcowym terminie składania ofert.

2. Dla celów ust. 1 ceny interwencyjne, które należy uwzględnić podczas dwunastego miesiąca roku gospodarczego, są to ceny obowiązujące podczas jedenastego miesiąca zwiększone o kwotę miesięcznego dodatku.

[1] Dz.U. L 202 z 9.7.1982, str. 23.
[2] Dz.U. L 98 z 24.4.1993, str. 25.

3. W przypadku odsprzedaży mającej miejsce podczas trzech pierwszych miesięcy roku gospodarczego – dla kukurydzy i sorgo i podczas dwóch pierwszych miesięcy – dla pszenicy zwykłej, pszenicy durum, żyta i jęczmienia, przyjęta oferta musi odpowiadać co najmniej cenie interwencyjnej obowiązującej w trakcie jedenastego miesiąca poprzedniego roku gospodarczego, zwiększonej o kwotę dodatku miesięcznego wyznaczonego dla tego roku.

4. Jeśli w trakcie danego roku gospodarczego okaże się, że dochodzi do zakłóceń w funkcjonowaniu organizacji rynku, w szczególności trudności w sprzedaży zboża po cenie zgodnej z ust. 1, można ustanowić specjalne warunki cenowe zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92.

Artykuł 6

Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję w ciągu drugiego miesiąca następującego po miesiącu zamknięcia zaproszenia do przetargu o przebiegu procedury przetargowej, wskazując w szczególności średnie ceny zbytu różnych partii zboża oraz sprzedane ilości.

TYTUŁ II

Sprzedaż na wywóz

Artykuł 7

1. Decyzję o otwarciu przetargu podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92. W ramach tej decyzji określa się w szczególności:

a) ilości oferowane w przetargu;

b) regiony, w których zboże jest składowane;

c) końcowy termin składania ofert w przypadku poszczególnych zaproszeń do przetargu, a w przypadku przetargu ciągłego początkowy i końcowy termin składania ofert.

Decyzje, określone w akapicie pierwszym podaje się do wiadomości wszystkich zainteresowanych stron poprzez ich ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Między datą tego ogłoszenia a pierwszym terminem składania ofert przetargowych musi upłynąć okres co najmniej ośmiu dni.

2. W ogłoszeniu o przetargu, przewidzianym w art. 12, agencja interwencyjna wskazuje dla każdej partii zboża port lub miejsce wyjścia, do którego można dotrzeć przy najmniejszych kosztach transportu i którego urządzenia techniczne są wystarczające do celów wywozu zbóż objętych przetargiem.

Agencja interwencyjna zwraca oferentowi, który wygrał przetarg koszty najtańszego transportu między miejscem składowania i miejscem załadunku w porcie lub miejscem wyjścia, wskazanym w pierwszym akapicie, w odniesieniu do wywiezionych ilości zboża. W szczególnych przypadkach, można podjąć decyzję zgodnie z procedurą określoną w ust. 1 o zapewnieniu transportu przez agencję interwencyjną na takich samych zasadach.

3. Agencja interwencyjna określa w przypadku przetargu ciągłego końcowe terminy składania ofert przetargowych dotyczące każdego poszczególnego przetargu.

Artykuł 8

1. Oferty:

a) mogą być odrzucone, jeśli dotyczą partii mniejszych niż 500 ton;

b) mogą określać, iż są ważne tylko w odniesieniu do określonych ilości;

c) są uznawane za dotyczące zboża dostarczonego, ale nie wyładowanego w porcie lub miejscu wyjścia określonym w art. 7 ust. 2.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 13 ust. 2, oferty są ważne wyłącznie wtedy, gdy towarzyszy im wniosek o pozwolenie na wywóz wraz z wnioskiem o wcześniejsze wyznaczenie refundacji wywozowej lub opłaty wyrównawczej odpowiednio do danego miejsca przeznaczenia. Wszystkie kraje, dla których stosuje się taką samą stawkę refundacji wywozowej lub opłaty wyrównawczej uznaje się za jedno miejsce przeznaczenia.

Artykuł 9

Nie naruszając przepisów art. 21 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3719/88 [1], pozwolenia na wywóz wydawane na mocy niniejszego rozporządzenia, uznaje się dla celów określania terminu ich ważności, za wydane w ostatnim dniu terminu do składania ofert przetargowych.

Artykuł 10

Po upływie każdego terminu przewidzianego na składanie ofert przetargowych, zainteresowane Państwo Członkowskie przesyła Komisji listę oferentów, bez podania ich nazw lub nazwisk, podając w odniesieniu do każdego z nich w szczególności ilość, cenę oraz wzrosty cen i ich redukcje. Komisja wyznacza minimalną cenę sprzedaży lub postanawia nie podjąć działań w odniesieniu do otrzymanych ofert przetargowych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92.

Minimalna cena sprzedaży jest ustalana na takim poziomie, który nie zakłóca pozostałych operacji wywozowych.

[1] Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.

Artykuł 11

W przypadku, gdy wniosek o pozwolenie na wywóz przedstawiony przez zwycięzcę przetargu na podstawie art. 8 ust. 2 oparty jest na art. 44 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, agencja interwencyjna unieważnia umowę w odniesieniu do ilości, dla których pozwolenie nie zostało wydane zgodnie z tym artykułem.

TYTUŁ III

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 12

Agencje interwencyjne wydają – co najmniej osiem dni przed upływem pierwszego terminu składania ofert – ogłoszenie o przetargu, zawierające:

— dodatkowe przepisy i warunki sprzedaży, zgodne z niniejszym rozporządzeniem,

— główne cechy fizyczne i technologiczne różnych partii zboża, stwierdzone w chwili zakupu przez agencję interwencyjną lub w trakcie później przeprowadzonych kontroli,

— miejsce składowania oraz nazwę i adres podmiotu składującego.

Ogłoszenie to wraz ze wszystkimi jego zmianami przekazuje się Komisji przed upływem pierwszego terminu składania ofert przetargowych.

Artykuł 13

1. Przy sprzedaży na rynku Wspólnoty, oferty sporządza się w odniesieniu do norm jakości określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2731/75 [1].

Jeśli jakość zboża różni się od norm jakości, cenę w ofercie przetargowej dostosowuje się poprzez zwiększenie ceny lub jej redukcję ustaloną na podstawie art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92.

2. Przy sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz, oferty przetargowe sporządza się w odniesieniu do jakości rzeczywistej partii zboża, której dotyczy oferta.

3. Przy sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz, możliwe jest niedopuszczenie przedłożonych ofert przetargowych na podstawie art. 44 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3719/88.

4. Złożone oferty nie mogą być ani zmienione ani wycofane.

Oferty są ważne wyłącznie wtedy, jeśli towarzyszy im dowód wpłaty przez oferenta zabezpieczenia w wysokości:

— 5 ECU za tonę w przypadku sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz,

— 5–10 ECU za tonę, do ustalenia przez zainteresowane Państwo Członkowskie, w przypadku sprzedaży na rynku Wspólnoty.

Artykuł 14

Agencje interwencyjne podejmują wszelkie środki niezbędne do umożliwienia zainteresowanym stronom oceny jakości wystawianego na sprzedaż zboża przed złożeniem ofert.

Artykuł 15

Agencje interwencyjne informują niezwłocznie wszystkich oferentów o statusie ich ofert. W terminie trzech dni roboczych od daty tego zawiadomienia, kieruje ona do zwycięzców przetargu listem poleconym lub pisemnym środkiem telekomunikacji deklarację o udzieleniu zamówienia.

Artykuł 16

Zwycięscy przetargu płacą za zboże przed odbiorem, lecz najpóźniej w terminie jednego miesiąca od daty przekazania deklaracji określonej w art. 15. Ponoszą oni ryzyko i koszty składowania zboża nieodebranego w terminie płatności.

Zboża przyznane i nie odebrane w terminie płatności uważa się za odprawione ze wszystkimi konsekwencjami z dniem upływu tego terminu. W takim przypadku, w odniesieniu do sprzedaży na rynku wewnętrznym cenę oferty dostosowuje się w zależności od cech jakościowych opisanych w ogłoszeniu o przetargu.

Przy sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz cena do zapłaty równa jest cenie zawartej w ofercie zwiększonej o miesięczny przyrost, jeśli odbiór ma miejsce w kolejnym miesiącu po przyznaniu umowy.

Jeśli zwycięzca przetargu nie zapłacił za zboże w terminie ustanowionym w pierwszym akapicie, agencja interwencyjna unieważnia umowę w odniesieniu do ilości, za które nie zapłacono.

Artykuł 17

1. Zabezpieczenie określone w niniejszym rozporządzeniu wnosi się zgodnie z tytułem II rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 [2].

2. Zabezpieczenie, przewidziane w art. 13 ust. 4 podlega zwrotowi dla ilości zboża, dla których:

— nie udzielono zamówienia,

— dokonano płatności ceny sprzedaży w wyznaczonym terminie i w przypadku sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz oraz w przypadku gdy zapłacona cena jest niższa od ceny minimalnej dla odsprzedaży na rynku Wspólnoty, zgodnie z art. 5 ust. 1, 2 i 3, wniesiono zabezpieczenie pokrywające różnicę między tymi dwoma cenami.

[1] Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 22.

[2] Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

3. Zabezpieczenie przewidziane w ust. 2 tiret drugie nie podlega zwrotowi dla ilości zboża, w odniesieniu do których:

— wykazano, że towar nie nadaje się do spożycia przez ludzi i zwierzęta,

— dostarczono dowód określony w art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87. Jednakże zabezpieczenie podlega zwrotowi, jeśli zainteresowany podmiot wykaże, że zboże opuściło obszar celny Wspólnoty na statku o tonażu co najmniej 2500 ton brutto, nadającym się do transportu morskiego. Dowód taki stanowi wpis następującej treści, poświadczony przez właściwe władze, na formularzu kontrolnym, określonym w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, na jednolitym dokumencie administracyjnym, lub dokumencie krajowym potwierdzającym opuszczenie przez towary obszaru celnego Wspólnoty: „wywóz zbóż drogą morską – art.... rozporządzenia (EWG) nr../...";

— pozwolenie nie zostało wydane zgodnie z art. 44 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88,

— umowa została unieważniona zgodnie z art. 16 akapit czwarty.

4. Zabezpieczenie przewidziane w art. 13 ust. 4 ulega przepadkowi w odniesieniu do ilości, co do których:

— zabezpieczenie określone w art. 44 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 3719/88 uległo przepadkowi,

— za wyjątkiem przypadków siły wyższej, nie dokonano zapłaty w terminie ustanowionym w art. 16.

5. Za wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie określone w ust. 2 tiret drugie ulega przepadkowi dla ilości zboża, dla których dowód określony w ust. 3 tiret drugie nie został dostarczony w terminie ustanowionym w art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.

Artykuł 18

Rozporządzenie (EWG) nr 1836/82 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji